

bl.a. People to People med ungdom, uddannelse og medier.

Så hvis man står foran et kultursammenstød, og det er der nogle der ønsker – jeg sagde også i min tale her, at ekstremister på begge sider ønsker det kultursammenstød – så er den eneste logiske linje, at man gør alt, hvad man kan, for at undgå det og snyde dem fra sammenstødet, som ønsker sammenstødet. Det er præcis det, de 35 lande i Euromed arbejder for. Derved skaber man en fredeligere fremtid. Med den konfrontationskurs, der lå hos hr. Messerschmidt, bliver fremtiden meget ufredelig, hvis vi fulgte den politik.

Så konsekvensen af Dansk Folkepartis frygt for fremtiden burde jo være at være konstruktive i at aftackle den frygtelige fremtid. Det er det, der ligger i det her, og derfor forstår jeg ikke helt, at man kan have den fremtidsfrygt og så i øvrigt være imod de midler til at forhindre frygten i at blive virkelighed.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det var bare lige til udenrigsministerens indledende bemærkning om, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti er i samme båd. Så vil jeg bare spørge, om udenrigsministeren ikke kan bekræfte, at hvad angår den handelspolitik, som EU fører over for tredjelande, parter uden for EU, er både udenrigsministeren, Dansk Folkeparti, SF og også andre partier i samme båd, og det er en båd, som Enhedslisten ikke er med i.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, jeg vil meget, meget gerne bekræfte, at meget ofte står Enhedslisten ganske alene – heldigvis.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Så kan vi også bekræfte, at det dermed er sådan, at udenrigsministeren er stolt af, at udenrigsministeren sammen med Dansk Folkeparti, sammen med SF og andre bakker op om den linje, som EU fører over for tredjeverdenslande, hvor man prøver at tiltvinge sig en markedsadgang, som de gentagne gange har sagt fra over for, og som også har betydet, at de forhandlinger, der er om handel i Verdenshandelsorganisationen, brød sammen i juli sidste år.

Jeg kan også forstå, at udenrigsministeren er stolt af, at han sammen med Dansk Folkeparti

og SF og andre bakker op om den handelspolitik, der går ud på, at EU i forhold til en række tidligere kolonier, de såkaldte AVS-lande i Afrika, også synes, at den tilgang er superfornuftig, selv om vi ved, at den meget aggressive tilgang vil udkonkurrere en masse industri i Afrika.

Jeg kan forstå, at udenrigsministeren er meget stolt over, at han med støtte fra forskellige partier i Folketinget bakker op om en sådan linje. Men sådan er det jo.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er også noget vrøvl. Jeg er naturligvis meget glad for den brede enighed, der er i Folketinget i så væsentlige ting som den langsigtede handelspolitik. Men det er jo ikke sådan, at vores politik går ud på at ødelægge økonomien i den tredje verden. Tværtimod går den jo præcis ud på, som jeg også sagde i mine afsluttende bemærkninger, at forhindre, at økonomien giver anledning til konflikter, og at dårlig økonomi giver illegal immigration og konfrontation.

Der synes jeg at hr. Rune Lund totalt glemmer, at EU-området præcis er det område, der har lavet total toldfri adgang for varerne fra de fattigste lande. Det er vi det eneste område der har.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til udenrigsministeren og giver ordet til hr. Morten Messerschmidt.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg skal ikke sige noget om, hvilke både vi befinder os i i forskellige sammenhænge, blot konstatere, at den båd, Dansk Folkeparti til enhver tid er i, også er på ret kurs.

Det er den også i denne sammenhæng, for vi ønsker netop frihandel. Vi ønsker samarbejde i WTO, bilateralt, med alle lande i verden for at skabe frihandel og dermed vækst. Jeg vil dog sige, at hvis vi ser på vækstratener, så kan det godt være, det er andre lande end Nordafrika, vi i første omgang skal rette henvendelse til, når vi taler om frihandel. Jeg har svært ved at forestille mig, at der skulle være ret meget, de lande producerer, som kunne være af interesse, sammenlignet med, hvad andre lande og landområder producerer.

Men det, der jo netop er det centrale, er, at vi i Dansk Folkeparti forholder os pragmatisk. Vi vil ikke acceptere en række af de præmisser, som lægges op i det her Euro-Mediterranean Part-